

моя-та надежда на тебе! „совсѣмъ слисава, и не знающа, какъ да покажи благодареніе-то си новому своему защитителю, цѣлуваше руцѣ-те на Госпожа В***, “Ты сама, Говоряше, си достойна да изразишъ мои-те благодаренія кам-“то благодарѣтельнаго человѣка, отъ кого-то азъ “учеквамъ избавленіе-то отца моего! „

Кадѣ вечерь-та, безъ да приложатъ нещо на дрехи-те ѝ, поскътахъ я малко, и Г-нѣ В*** заведи я въ дворецъ-атъ. Като приближаваше Царскій дворъ, она за баща си мисляше, кой-то ѝ бѣше казалъ, че вхожденіе-то въ него е толкозъ мучно. “Ако онъ мя видеше сега, говореше на водитель-атъ си! Ако знаеше предъ “кого ще излѣза! каква ли радостъ не щеше да “има! Боже мой, Боже мой, нека бъде твоя-та “воля, сверши си дѣло-то! „

Безъ никакъ да попыта, какъ требаше да ся представи, нито пакъ какво требаше да рече, влѣзе безъ смущеніе въ Императрицына-та Стая. Нейно Величество прія я съ обыкновенна-та нейна доброта, и попыта я за обстоятелства-та на Исторія-та ѝ, коя-то она желаеше да познае споредъ какво-то Г-нѣ В*** ѝ при-